

19 Ιουνίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 816/86).

5 Φορολογία Κεφαλαιουχικών Κερδών — Εξουσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Επιβολή φορολογίας επί κερδών που προέκυψαν από πώληση ακίνητης ιδιοκτησίας — Υποβολή ένστασης στην ειδοποίηση φορολογίας αναφορικά με την αγοραία αξία του κτήματος κατά την 27η Ιουνίου 1978 — Ο αιτητής δεν προσκόμισε, όπως του ζητήθηκε από τον Διευθυντή, στοιχεία που να υποστηρίζουν τους ισχυρισμούς του — Η εξουσία του Διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της επίδικης απόφασης και δεν επεμβαίνει όταν αυτή ήταν εύλογα επιτρεπτή παρά μόνο αν υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή το Νόμο ή αν υπήρξε κατάχρηση εξουσίας — Στοιχεία που παρουσιάζονται για πρώτη φορά στο Δικαστήριο προς υποστήριξη της θέσης του αιτητή δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη γιατί κατά την εξέταση της νομιμότητας μιας διοικητικής πράξης, το Δικαστήριο περιορίζεται στα γεγονότα που ήταν ενάπιον του καθ' ου η αίτηση οργάνου.

15 Ο αιτητής προσβάλλει με την προσφυγή του αυτή την απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων να του επιβάλει φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών ύψους £1,640 για κέρδη που προέκυψαν από διάθεση ακίνητης περιουσίας του αιτητή.

20 Η βασική διαφωνία του αιτητή ήταν το ύψος της αγοραίας αξίας του ακινήτου κατά την 27η Ιουνίου 1978. Ο αιτητής ο οποίος πώλησε το ακίνητό του στις 21 Μαΐου 1985 για το ποσό των £15,000 δήλωσε ως αγοραία αξία του πιο πάνω κτήματός κατά την 27η Ιουνίου 1978 ως £15,000. Ο Διευθυντής όμως υπολόγισε

25 την αγοραία αξία κατά την πιο πάνω ημερομηνία ως £1,800.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Σε υποθέσεις της φύσης αυτής το Διοικητικό Δικαστήριο περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της επίδικης απόφασης. Επεμβαίνει μόνον αν φανεί ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή το Νόμο ή υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας.

(2) Η εκτίμηση που υπέβαλε ο αιτητής στο Δικαστήριο καθώς και οι σχετικές αποδείξεις πληρωμής προμήθειας, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο γιατί κατά την εξέταση της νομιμότητας μιας διοικητικής πράξης, το Δικαστήριο περιορίζεται στα γεγονότα που ήταν ενώπιον του καθ' ου η αίτηση οργάνου. 5

(3) Σύμφωνα με τα στοιχεία που είχε ενώπιόν του ο Διευθυντής, η επίδικη απόφαση ήταν λογικά επικτική σε αυτόν. 10

(4) Ο φορολογούμενος σύμφωνα με τη νομολογία έχει υποχρέωση να παρέχει στον Έφορο όλες τις πληροφορίες που δυνατόν να χρειάζεται. Στην συγκεκριμένη περίπτωση εφόσον ο αιτητής παρέλειψε, παρά την έκκληση του Εφόρου, να παράσχει πληροφορίες που χρειάζονταν, οι ισχυρισμοί του αιτητή για ελλειπή έρευνα και πλάνη, πρέπει να απορριφθούν ως ανεδαφικοί. 15

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Georghiades v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 659. 20

Ieronymides v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 2657.

Protorapa v. The Republic (Προσφυγή Αρ. 13/86 ημερ. 27.4.1989).

Νικολάου ν. Της Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 1065/87 ημερ. 10.1.1990).

Rainbow v. Commissioner of Income Tax (1984) 3 C.L.R. 846. 25

Panayiotou v. The Republic (1984) 3 C.L.R. 857.

Nicou v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 1113.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων να επιβάλει στον αιτητή φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών ποσού £1,640 που προέκυψε από τη διάθεση ακίνητης περιουσίας. 30

Μ. Βασιλειάδης, για τον αιτητή.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του καθ'ου η αίτηση Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων (στον οποίο θα αναφέρομαι στην απόφαση ως ο "Διευθυντής") ημερ. 14 Οκτωβρίου, 1986, να του επιβάλει φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών ποσού £1,640.- που προέκυψαν από τη διάθεση ακίνητης περιουσίας του αιτητή.

Ο αιτητής ήταν εγγεγραμμένος ιδιοκτήτης κτήματος στην Τάλα Πάφου, υπ' αριθμό εγγραφής τίτλου 8260, Φ/Σχ. XLV/34, τεμ. 324, το οποίο πώλησε στις 21 Μαΐου, 1985, για το ποσό των £15,000.- Στις 11 Απριλίου, 1985, ο αιτητής υπέβαλε τη σχετική δήλωση ακίνητης ιδιοκτησίας δηλώνοντας την αγοραία αξία του πιο πάνω κτήματος κατά την 27 Ιουνίου, 1978, ως £15,000.-. Στις 24 Μαΐου, 1986, ο Διευθυντής υπελόγισε την αγοραία αξία του πιο πάνω ακινήτου κατά την 27 Ιουνίου, 1978, σε £1,800.- και έστειλε στον αιτητή ειδοποίηση επιβολής φορολογίας, εναντίον της οποίας ο αιτητής υπέβαλε ένσταση στις 30 Ιουνίου, 1986, με την οποία ισχυρίστηκε ότι -

(ι) η αγοραία αξία του ακινήτου κατά την 27 Ιουνίου, 1978 δεν ήταν £1,800.-, όπως υπελόγισε ο Διευθυντής, αλλά £9,600.-.

(ii) Το ακίνητο κατά την 27 Ιουνίου, 1978 ήταν φυτεμένο με αμπέλι αξίας £2,000.- και ότι υπήρχαν δόμες αξίας £1,000.-, ποσά που δεν λήφθηκαν υπόψη από το Διευθυντή.

(iii) Το ποσό των £500.- που πληρώθηκε σε μεσίτη σαν προμήθεια για την πώληση δεν λήφθηκε υπόψη.

Ο Διευθυντής, με ασφαλισμένη επιστολή του προς τον

αιτητή, με ημερ. 9 Ιουλίου, 1986, ζήτησε ορισμένα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία και έκθεση προσοντούχου επαγγελματία εκτιμητή για τον προσδιορισμό της αγοραίας αξίας του ακινήτου στις 27 Ιουνίου, 1978, καθώς επίσης και αποδεικτικά στοιχεία για τα έξοδα που διεκδίκησε.

5

Μέχρι τις 14 Οκτωβρίου, 1986, που του κοινοποιήθηκε η τελική φορολογία, ο αιτητής παρέλειψε να υποβάλει τα στοιχεία που του ζητήθηκαν, παρά το γεγονός ότι του ζητήθηκε να τα προσκομίσει μέσα σε 30 μέρες από την ημερομηνία της πιο πάνω επιστολής ημερ. 9 Ιουλίου, 1986.

10

Ο Διευθυντής, αφού εξέτασε την ένσταση, απέστειλε στον αιτητή νέα ειδοποίηση επιβολής φορολογίας ημερ. 14 Οκτωβρίου, 1986, μαζί με συνοδευτική επιστολή ημερ. 14 Οκτωβρίου, 1986, στην οποία αναφέρει ότι κατά τον καθορισμό της αγοραίας αξίας του ακινήτου, έλαβε επίσης υπόψη του συγκριτικές πωλήσεις άλλων παρόμοιων κτημάτων στην ίδια περιοχή, ενόψει των οποίων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εκτίμησή του ήταν κανονική και δεν μπορούσε να την αλλάξει.

15

20

Σύμφωνα με την πιο πάνω απόφαση το φορολογητέο κεφαλαιουχικό κέρδος ανήρχετο σε £8,200.- και ο φόρος κεφαλαιουχικών κερδών σε £1,640.-. Για τον υπολογισμό του κέρδους ο Διευθυντής αποφάσισε ότι η αγοραία αξία του ακινήτου, κατά την 27 Ιουνίου, 1978, σύμφωνα με την εκτίμηση του εκτιμητή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, ήταν £1,800.-.

25

Εναντίον της απόφασης αυτής ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι ο εκτιμητής των καθ' ων η αίτηση παρέλειψε να λάβει υπόψη του ότι το επίδικο κτήμα ήταν φυτεμένο με αμπέλι και ότι εφάπτετο αγροτικού δρόμου, ενώ τα συγκριτικά κτήματα είναι περίκλειστα και μικρότερης αξίας, και, συνεπώς, η επίδικη απόφαση λήφθηκε χωρίς επαρκή έρευνα και με βάση πε-

30

35

πλανημένα στοιχεία.

Σύμφωνα με τη νομολογία σε υποθέσεις της φύσης αυτής, η εξουσία του Διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της επίδικης απόφασης και δεν επεμβαίνει όταν η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην κρίση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου, ούτε και στην ουσιαστική κρίση της διοίκησης, εκτός αν φανεί ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή το Νόμο, η υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας, που σε τέτοιες περιπτώσεις το Δικαστήριο αυτό θα εδικαιολογείτο να επέμβει με την εκτίμηση των γεγονότων ή την απόφαση επί της ουσίας. Βλ. *Georghiades v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 659, *Athinoulla Ieronymides v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 2657, *Thekla Protopapa v. The Republic*, Case No. 13/86 (η απόφαση δόθηκε στις 27 Απριλίου, 1989).

Στην προκειμένη περίπτωση ο αιτητής υπέβαλε, προς υποστήριξη των ισχυρισμών του, εκτίμηση δικού του εκτιμητή, παρουσίασε δε αποδείξεις πληρωμής προμήθειας ποσού £500.-, ποσό που διεκδίκησε στην ένστασή του στις 28 Ιουνίου, 1986. Όμως, εφόσον η έκθεση αυτή δεν ήταν ενώπιον του Διευθυντή κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη από το Δικαστήριο γιατί, κατά την εξέταση της νομιμότητας μιας διοικητικής πράξης, το Δικαστήριο περιορίζεται στα γεγονότα που ήταν ενώπιον του καθ' ου η αίτηση οργάνου. Βλ. *Athinoulla Ieronymides v. The Republic* (πιο πάνω), *Νικολάου ν. Της Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 1065/87 (η απόφαση δόθηκε στις 10 Ιανουαρίου, 1990).

Όπως φαίνεται από τα γεγονότα, τα μοναδικά στοιχεία σχετικά με την αξία των πιο πάνω ακίνητων κατά τις 27 Ιουνίου, 1978, ήταν η εκτίμηση των τεμαχίων με ανάλυση των συγκριτικών πωλήσεων που έγιναν από το Γραφείο του κ. Γρ. Ματέα, Προϊστάμενου Γραφείου Φόρου Κληρονομίας, για τους σκοπούς εξέτασης της ένστασης του αιτητή από το Διευθυντή, ενόψει των οποίων

καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε ορθά και νόμιμα, κατόπιν επαρκούς έρευνας και ήταν, κάτω από τις περιστάσεις, λογικά εφικτή.

Για τον ίδιο ακριβώς λόγο, θεωρώ ότι ο Διευθυντής ορθά δεν έλαβε υπόψη του το ποσό που διεκδικείτο ως 5
πληρωθείσα προμήθεια από τον αιτητή μια και δεν είχε
ενώπιόν του κανένα αποδεικτικό στοιχείο ότι πληρώθηκε
το ποσό αυτό. Σύμφωνα με τη νομολογία, ο φορολογούμενος 10
έχει την υποχρέωση να παρέχει στον Έφορο όλες τις
πληροφορίες που δυνατό να χρειάζεται ο τελευταίος και
τυχόν παράλειψη ή αμέλεια του φορολογούμενου να παρέχει 15
τις πληροφορίες αυτές, αυξάνει την πιθανότητα η εκτίμηση του Εφόρου να μην είναι η πλέον αντιπροσωπευτική της πραγματικής κατάστασης. Όμως, νοουμένου ότι η απόφαση του Εφόρου είναι λογικά εφικτή βάσει των γεγονότων που υπάρχουν ενώπιόν του, το Διοικητικό Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στα ευρήματα αυτά. Βλ. *Rainbow v. Commissioner of Income Tax* (1984) 3 C.L.R. 846, *Panayiotou v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 857, *Nicou v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1113. 20

Στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον, παρόλες τις εκκλήσεις του Διευθυντή, ο αιτητής παρέλειψε ή αμέλησε να παράσχει σ'αυτόν πλήρεις λεπτομέρειες ή/και τις αναγκαίες πληροφορίες που του ζητήθηκαν, βρίσκω ότι οι ισχυρισμοί του αιτητή (α) περί ελλειπούς έρευνας εκ μέρους του Διευθυντή και (β) ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προϊόν πλάνης, πρέπει να απορριφθούν ως ανεδαφικοί. 25

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Ο αιτητής να πληρώσει τα έξοδα. 30

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.